

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Варна, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Магдалена Кр. Недева Въззивно търговско дело № 20213001000432 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе пред вид следното :

Производството по делото е образувано след връщането му от ВКС.

С решение № 127/19.07.21г. на ВКС, III г.о., постановено по гр.д. № 2719/20г. е отменено решение № 74/10.03.2020г. на ВнАпС, ТО по в.т.д. № 25/20г., с което е потвърдено решение №939/30.10.2019 г. постановено по т. д. №1700/2018 г. по описа на Варненски окръжен съд, търговско отделение, с което последното са отхвърлени предявените от Държавно предприятие „ФОНД ЗАТВОРНО ДЕЛО“, ЕИК 129009070, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,„Ген. Столетов“ № 26, представлявано от изпълнителния директор И. Р. И.ов срещу “ВАРНА ПАРК“ ООД, ЕИК 813151259, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул.,„Сливница“ №181А, представлявано от П.Ж.Ч., обективно кумулативно съединени искиове с правно основание чл.59, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата в общ размер на 235 843 лева, след допуснато в проведено на 01.10.2019 год. съдебно заседание, на основание чл. 214, ал. 1 ГПК, изменение на исковите, чрез тяхното намаление, представляваща обезщетение за ползване на имоти, подробно описани в протокол за изземване от 23.04.2014 год., подписан от

представителите на Областна администрация гр.Варна и управителя на „ВАРНА ПАРК“ ООД и протокол за предаване от същата дата, подписан от представителите на Областна администрация гр.Варна и комисията от държавното предприятие, съставени на основание Заповед № РД-14-7706-120/21.03.2014 год. на областния управител на област Варна, за периода от 17.10.2013 год. до 17.10.2016 год., ведно със законната лихва за периода от датата на исковата молба до окончателното изплащане на задължението и ищецът е осъден да заплати на ответника “ВАРНА ПАРК“ ООД сумата от **5 000 лева**, представляваща направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК

и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Съобразно изричните указания на касационната инстанция, при новото разглеждане на делото съдът следва да съобрази указанията, изложени в мотивите на отменителното касационно решение относно легитимацията на ищеца да защитава с иск по чл.59 ЗЗД правото на собственост на държавата и предоставеното му право на управление върху процесния имот заедно с построеното в него. Въззивният съд следва да изпълни и процесуалните си задължения по чл.235 ал.2 и чл.236 ал.2 ГПК, както и да се произнесе по въпроса за разноските в касационното производство.

Въз основа на горното, съдът намери следното :

Настоящото производство е образувано по подадена въззивна жалба на Държавно предприятие „ФОНД ЗАТВОРНО ДЕЛО“, ЕИК 129009070, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.„Ген. Столетов“ № 26, представлявано от изпълнителния директор И. Р. И.ов срещу решение №939/30.10.2019 г. постановено по т. д. №1700/2018 г. по описа на Варненски окръжен съд, с което са отхвърлени предявените срещу “ВАРНА ПАРК“ ООД, ЕИК 813151259, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Сливница“ №181А, представлявано от П.Ж.Ч., обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.59, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата в общ размер на 235 843 лева, след допуснато в проведено на 01.10.2019 год. съдебно заседание, на основание чл. 214, ал. 1 ГПК, изменение на исковите, чрез тяхното намаление, представляваща обезщетение за ползване на имоти, подробно описани в протокол за изземване от 23.04.2014 год., подписан от представителите на Областна администрация гр.Варна и управителя на

„ВАРНА ПАРК“ ООД и протокол за предаване от същата дата, подписан от представителите на Областна администрация гр.Варна и комисията от държавното предприятие, съставени на основание Заповед № РД-14-7706-120/21.03.2014 год. на областния управител на област Варна, за периода от 17.10.2013 год. до 17.10.2016 год., ведно със законната лихва за периода от датата на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на решението, поради противоречието му с материалния закон и на процесуалните правила. Иска се същото да бъде отменено и вместо него – постановено друго, по съществото на спора, с което предявените искиви претенции бъдат уважени изцяло.

Въззиваемата страна счита жалбата за неоснователна и моли съда да я остави без уважение, като потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Съдът, за да се произнесе по съществото на въззива, прие за установено следното :

Предявеният иск е с правно основание чл.59 ЗЗД.

Държавно предприятие „Фонд Затворно дело“, гр.София, ЕИК 129009070, представлявано от изпълнителния директор И. Русенов И.ов претендира от ответника “ВАРНА ПАРК“ ООД, гр.Варна, ЕИК 813151259, представлявано от управителя си П.Ч. заплащане на сумата общо 235 843 лв.- обезщетение за периода от 17.10.2013 г. до 17.10.2016 г. за ползване на обекти, описани в протокол за изземване и протокол за предаване от 23.04.2014 г. (съставени на основание Заповед № РД-14-7706-120/21.03.2014 г. на областния управител на област Варна) и индивидуализирани в 35 пункта в исковата молба.

В отменителното си решение касационната инстанция посочва, че според приетото с ППВС №1/1979г. разрешение ищецът разполага с иска по чл.59 ЗЗД, когато не са налице фактическите състави на чл.55, ал.1 ЗЗД, липсва друг път за правна защита, но имуществото на едно лице е увеличено без основание за сметка на имуществото на друго лице или са му спестени средства за сметка на имуществото на друг правен субект. Съгласно чл.59, ал.2 ЗЗД правото на иск по този текст възниква, когато страната не разполага с друг иск, с който да може да се защити. Посочено е още, че в практиката на

ВКС е изяснена възможността обезщетение за неоснователно ползване на имот да се претендира от лице, упражнявало владение върху него, независимо от основанията за това – като фактическо състояние или като правомощие на собственика, нарушено от ответната страна (вж. – реш. № 190/12.12.2017 г. по т. д. № 512/2017 г., I т. о., реш. № 67/05.04.2016 г. по гр. д. № 4147/ 2015г., IV г. о.; реш. № 190/12.12.2017 г. по т. д. № 512/ 2017 г., I т. о., реш. № 88/28.08.2017 г. по т. д. № 834/2016 г., II т.о., реш. № 262/22.02.2013 г. по гр. д. № 1480/2011 г., III г. о., реш. № 73/07.06.2017 г. по гр. д. № 3034/ 2016 г., III г. о., реш. № 79/07.07.2020 г. по гр.д.№ 2688/2019 г., III г. о. на ВКС и др.).

В процесния случай се претендира обезщетение за ползване на обекти – частна държавна собственост от публично предприятие по смисъла на чл.62 ал.3 ТЗ и във връзка с осъществяваната от него дейност, на което е предоставено правото на стопанисване и управление.

Така от събраните по делото доказателства безспорно се установява от фактическа страна, че с Решение № 576/24.06.2005 г. на Министерския съвет на ищеца - публично предприятие по смисъла на чл.62, ал.3 ТЗ и във връзка с осъществяваната от него дейност е предоставен за безвъзмездно управление недвижим имот - дворно място от 29 000 кв.м. в гр.Варна - частна държавна собственост, който съгласно АЧДС № 3325/23.02.2001 г. съставлява имот с идентификатор 10135.3516.147, с площ 28 441 кв.м., при описани граници. Съгласно сключения между него и „Стройинвест“ ЕООД (преобразувано във „ВАРНА ПАРК“ ООД) договор за съвместна дейност от 13.10.1998 г., е постигнато съгласие за експлоатация на 12 000 кв.м от терена на имота за срок от 15 години. Ответното дружество е поело задължение да изготви проект за развитие и експлоатация на обекта за търговска дейност (магазини, ателиета, бистра, открити щандове, увеселителен парк, автопаркинг), да осигури одобряването му от съответните компетентни държавни органи и да извърши за своя сметка всички строителни и ремонтни дейности съобразно одобрения проект. В изпълнение на договореното в имота са изградени процесните обекти, като начина на разпределение на ползването им е посочен в чл.4.1 Според чл.4.1.3 след 15-годишния срок обектите остават „в собственост” на Варненския затвор. След отправено от Министерство на правосъдието искане, по реда на чл.80 ЗДС е издадена заповед № РД-14-7706-120/21.03.2014 г. на Областния управител на област Варна за изземване на имота от „ВАРНА ПАРК“ ООД, поради изтичане срока на договора и

неосвобождаване на обектите от дружеството до 13.10.2013 г. Приложени са приемо – предавателни протоколи от 23.04.2014 г. за предаване на процесните обекти от ответното дружество на Областна администрация – гр.Варна и от областната администрация на ДП „Фонд Затворно дело”. Ищецът е представил констативни протоколи рег.№ 83/11.09.2014 г. и рег.№ 87/17.09.2014 г., видно от които комисия от служители на ДП „Фонд Затворно дело“ е установила продължаващо и след 23.04.2014 г. ползване на процесните обекти от ответното дружество - лично и чрез други физически и юридически лица.

В отменителното решение на ВКС е разрешен и въпросът за активната материалноправна легитимация на ищеца. Позицията на ЗДС и ПП ЗДС касационната инстанция приема, че безвъзмездното предоставяне за управление на имоти –държавна собственост на ведомства и общини включва правото тези имоти да бъдат владяни, ползвани и поддържани от името на държавата, за тяхна сметка и на тяхна отговорност в съответствие с предназначението им за нуждите, за които са предоставени, с грижата на добър стопанин, като в този случай ведомствата и общините не придобиват правото на собственост, а упражняват това право от името на държавата. Според възприетото от съдебната практика разрешение публичните субекти, упражняващи

правото на държавна собственост се явяват процесуални субституенти на държавата и могат да бранят това право чрез иск, като претендират от свое име последиците, които законът свързва с неговото съществуване. Правото на управление произтича пряко от правото на собственост и включва в себе си правомощието да се владее и ползва имота. Нещо повече - процесуалният субституент може да защитава както своето право на ползване, така и собствеността на държавата (независимо дали публична или частна) и по отношение на нововъзникнали обекти, които са изградени и са придобити от държавата по силата приращението (чл.92 ЗС).

В тази връзка ищецът е установил активната си легитимация, като е доказал, че процесният терен е частна държавна собственост, че ДП „Фонд Затворно дело” е публично предприятие по чл.62, ал.3 ТЗ и е измежду посочените в ЗДС и ППЗДС субекти, на които по предвидения ред и от овластения държавен орган му е предоставено правото на управление върху процесния имот.

Освен това, правоприемството на ищеца по сключения от Затвора Варна договор от 13.10.1998 г. произтича и от действалата разпоредба на §3 от ЗР на Правилника за устройството и дейността на ДП „Фонд затворно дело” (приет с ПМС №106/2003 г., изм. с ПМС № 323/2003 г. - отм.), според която предприятието упражнява правата и изпълнява задълженията по всички договори, свързани с осъществяването на стопанската дейност на местата за лишаване от свобода; както и от нормите на чл. 27, §2 и § 4 на цитирания и действал към момента на създаването на предприятието правилник. По делото не е спорно, че в изпълнение на уговорките по чл.4.1.1 и чл.4.1.2 от договора с приемо-предавателни протоколи ответното дружество до 2010 г. последователно е предавало на ДП „Фонд Затворно дело” за ползване процентни части от изградените обекти (сочат се 50%).

Спорен между страните е въпросът - след изтичане срока на действие на договора – на 14.10.2013 г. продължил ли е ответникът да ползва описаните в 35 пункта в исковата молба обекти (павилиони, административна и офис сграда, работилница и незастроена площ от 300 кв.м., използвана за открит надземен паркинг за автобуси с пет паркоместа и паркинг за леки коли). Според ищеца процедурата по изземването на обектите по реда на чл.80 ЗДС е проведена само по документи, но реално ответникът е продължил да ги държи без правно основание и чрез трети лица, които са му заплащали наем за тях. Според ответника обектите са предадени на 23.04.2014 г., като ползването им не е продължило след тази дата.

По този въпрос съдът намери следното :

В изпълнение на Заповед № РД-14-7706-120/21.03.2014г. на Областния управител на област Варна с участието на комисия от Областна администрация Варна, комисия от представители на ДП „Фонд затворно дело“ и законния представител на „Варна Парк“ ООД управителя Пламен Стоянов, на 23.04.2014г. е извършено изземване на процесните обекти от ответника и предаването им на ищеца, като за извършените действия са съставени и подписани 2 броя протоколи – за изземване и за предаване. Видно от тези протоколи не са извършвани принудителни действия по опразване на помещенията, запечатването им, предаване на ключове или смяна на брави и ключалки. Пет месеца след това, с два констативни

протокола от 11.09.14г. и 17.09.14г. комисия от ТП на ДП „Фонд затворно дело“ – гр.Варна е установено, че ответното дружество продължава да ползва офиса си в имота, а в другите иззети помещения и незастроени площи е установено държане от физически и юридически лица, които са заявили, че са в наемни отношения с ответника. Ищецът твърди в исковата си молба, че до момента на нейното предявяване продължава да няма достъп както до обектите, така и до незастроените площи от иззетия имот. За неправомерното според ищеца установяване на фактическа власт върху принудително иззетия имот при Районна прокуратура Варна е образувана преписка № ВРП 1425/15г., по която с постановление от 20.04.15г. е постановен отказ от образуване на досъдебно производство. След отмяна на постановлението от Окръжна прокуратура Варна е образувано досъдебно производство № 1062/15г. по описа на Трето РУ при ОД на МВР Варна. С постановление на Районна прокуратура Варна от 17.05.2016г. наказателното производство е прекратено поради липса на данни за престъпление по чл.323 НК. И в двете постановления на прокуратурата е установено, че имотът не е освободен от ответника поради неуредени финансови отношения. Във второто постановление е отразена и претенцията на „Варна Парк“ ООД да получава гражданските плодове от вещта до уреждане на отношенията с владелеца, във връзка с направени разходи за подобрения и изграждането на павилионите и стопанисването им.

От показанията на свидетеля Мирослав Митков Митев става ясно, че на 23 април 2014г. участвал в Комисията за приемане на застроените търговски обекти и незастроени част от Областна управа Варна, тъй като бил експерт „Стопанска дейност“ към ТП – Варна, като бил нейн председател. При проведената процедура не били предадени ключове или други реални средства за достъп до имотите. Били подписани протоколи за приемане и предаване, но запечатване на тези обекти не било извършено. След подписване на протокола не били извършени никакви фактически действия за влизане в тези обекти, след въвода никой от тези обекти не бил предаден на Териториалното поделение. Не били предприети и действия по прехвърляне на партидите за ток и вода, които се водели на „Варна Парк“ ООД, тъй като задълженията по тях не били изчистени.

Според показанията на свидетелката Т.Г.Д. – счетоводител на ответното дружество от 2000г. след изтичане срока на договора за съвместна

дейност между страните по спора имотът не бил предаден на ищцовата страна. Чакало се да се уточнят взаимоотношенията между тях, тъй като ответникът все още осъществявал поддръжка и обслужване на някои свои клиенти.

Назначена е по делото ССЧЕ със задача да даде отговор на въпроса осчетоводени ли са при ответника приходи от наем от обекти, съставляващи процесния недвижим имот, за периода 17.10.13г. – 17.10.16г. и какъв е размера на тези приходи. От заключението е видно, че за посочения период ответникът е получил приходи от наем на обекти и ползване на паркинг в общ размер на 107 117,07лв. В с.з. в.лице В. уточнява, че не може да конкретизира наемите откъде и от какво са получени.

След съвкупен анализ на относимите към поставения въпрос доказателства съдът намира за доказано твърдението на ищеца, че за процесния период – 17.10.13г. – 17.10.16г. ответникът не е престанал да осъществява фактическа власт върху обектите, предмет на принудителното изземване. След прекратяване на договора за съвместна дейност между страните са останали неразчетени финансови отношения във връзка с претенция на ответника за подобрения и разходи по стопанисването на обектите, както и във връзка с ползвани консумативи – вода и ел.енергия. Освен едностранно да констатира фактическото положение на продължаване на ползването на обектите, ищецът е сезирал прокуратурата, представил е и изпратени от него докладни записки до Изпълнителния директор на ДП „Фонд затворно дело“, гр.София. Самият свидетел на ответника депозира показания, че имотът не е бил предаден на ответника. В този смисъл съдът цени и представените и приети пред настоящата инстанция нови писмени доказателства – Заповед РД-21-7706-170/16.09.21г. и Приемо-предавателен протокол от 30.09.21г.

Предвид горната фактическа установеност се налага извода, че за процесния период ответникът е лишил ищеца от ползването на предоставените му в оперативно управление имоти, респ. от получаването на приходи от отдаването им под наем. В този смисъл претенцията се явява доказана по основание.

Досежно изчисляване размера на дължимото обезщетение са приети

заклученията на три съдебно-оценителски експертизи. Съдът кредитира заключението на тройната експертиза, като изготвено от три вещи лица и обосноваващо стойността на следномесечния пазарен наем за обектите и незастроените площи през исковия период 17.10.13г. – 17.10.16г. в размер на **235 843лв.** В този размер претенцията се явява основателна и в този размер следва да бъде уважена. Съгласно допуснатото изменение на иска в с.з. от 1.10.19г., това е и размерът, до който искът е намален чрез оттеглянето му за горницата до 336 500,28лв.

С оглед изхода на спора пред настоящата инстанция на ищцовото дружество се присъждат сторените от него разноски за водене на делото във всички инстанции : 15 310лв по т.д.№ 1700/18г. на ВОС, от които 200 лв ю.к.възнаграждение и 300лв разходи за командироване на про;ц.представител за явяване в с.з. на 09.04.19г. и на 28.05.19г.; 4 816,86лв по в.т.д. № 25/20г. на ВнАпС, от които 100лв. ю.к.възнаграждение;4 746,86лв – държавна такса за касационно обжалване по гр.д. № 2719/20 г. на ВКС и 100лв-ю.к.възнаграждение за настоящото производство, в общ размер от **24 874,72лв.**

Води от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №939/30.10.2019 г. по становено по т. д. №1700/2018 г. по описа на Варненски окръжен съд, търговско отделение, като вместо него

ПОСТАНОВЯВА :

ОСЪЖДА “ВАРНА ПАРК“ ООД, ЕИК 813151259, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул.,Сливница“ №181А, представлявано от П.Ж.Ч. да заплати на Държавно предприятие „ФОНД ЗАТВОРНО ДЕЛО“, ЕИК 129009070, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,„Ген. Столетов“ № 26, представлявано от изпълнителния директор И. Р. И.ов сумата от **235 843лв**, представляваща обезщетение за ползване на имоти, подробно описани в протокол за изземване от 23.04.2014 год., подписан от

представителите на Областна администрация гр.Варна и управителя на „ВАРНА ПАРК“ ООД и протокол за предаване от същата дата, подписан от представителите на Областна администрация гр.Варна и комисията от държавното предприятие, съставени на основание Заповед № РД-14-7706-120/21.03.2014 год. на областния управител на област Варна, за периода от 17.10.2013 год. до 17.10.2016 год., ведно със законната лихва за периода от датата на исковата молба – 17.10.2018г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА “ВАРНА ПАРК“ ООД, ЕИК 813151259, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул.,Сливница“ №181А, представлявано от П.Ж.Ч. да заплати на Държавно предприятие „ФОНД ЗАТВОРНО ДЕЛО“, ЕИК 129009070, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,Ген. Столетов“ № 26, представлявано от изпълнителния директор И. Р. И.ов сумата от 24 874,72лв – разноски за водене на делото във всички инстанции.

Решението може да се обжалва пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му при условията на чл.280 ал.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____